

Mál nr. 153/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A****Ágreiningur um umfang tjóns á ökutækinu B við árekstur hinn 30. mars 2019.****Gögn.**

Málskot móttakið 28.04.2020 ásamt fylgiskjali.

Bréf V, dags. 14.05.2020 ásamt fylgiskjölum 1-4.

Málsatvik.

Hinn 30. mars 2019 var árekstur með ökutækjum A og B, sem er leigubifreið í eigu M. Samkvæmt tjónstilkynningu sem aðilar fylltu út og skiluðu til vátryggingafélaga sinna rúmlega mánuði síðar voru atvik þau að bifreið A ók aftur á bak á bifreið B. Sjáanlegt tjón hafi verið lítið og mössun á lakki dugað til að lagfæra lakkáferð á B. Samkvæmt því sem fram kemur í málskoti brotnuðu hins vegar einnig festingar á vatnskassa bifreiðar B og fer M fram á bætur vegna þess tjóns. Meðfylgjandi málskoti er yfirlýsing bifreiðaverkstæðis þar sem segir m.a.: „vatnskassafestingar að ofanverðu eru brotnar eftir ákomu og af þeim sökum hefur komið hreyfing á intercooler og hann brotnað.“ Telur M framangreint leiða til þess að V sé bótaskyld vegna tjónsins.

Í bréfi V, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, kemur fram að ekki hafi verið gerð tjónstilkynning vegna atviksins fyrr en rúmum mánuði eftir tjónsdag, eða eftir að M fór með bifreið sína til bilanagreiningar hinn 3. maí 2019. Bifreið B sé leigubifreið, árgerð 2016 og hafi verið ekið um 10.000 kílómetra að meðaltali í hverjum mánuði frá kaupdegi. Því megi ætla að bifreiðinni hafi verið ekið um 10.000 kílómetra frá umræddu atviki og þar til bilanagreining fór fram. Ýmislegt hefði því getað komið fyrir bifreiðina á þeim tíma. Þá hafi umræddur árekstur ekki verið harður og nánast enga ákomu að sjá á bifreiðunum eftir hann, enda hafi bifreið A verið ekið rólega aftur á bak uns hún lenti á framstuðara bifreiðar B. Á bak við stuðarann sé svo styrktarbiti sem ætlað sé að verja intercooler og vatnskassa fyrir höggi. Hafi M því, samkvæmt framansögðu, ekki tekist að sýna fram á að umrætt tjón verði rakið til árekstursins og er bótakröfu hans þar af leiðandi hafnað.

Álit:

Samkvæmt framansögðu vað lítið sjáanlegt tjón við umræddan árekstur og virðist hann hafa verið minni háttar. Þá verður ráðið af gögnum málsins að ökumaður A hafi borið alla sök á árekstrinum og því beri M að fá tjón sitt bætt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. Það hvílir hins vegar á M að sýna fram á umfang þess tjóns. Við mat á því hvort slík sönnun hafi tekist verður m.a. að líta til þess að nokkur tími leið frá umræddum árekstri fram til þess að bilanagreining fór fram og V var tilkynnt um atvikið. Þar sem bifreið M er notuð við atvinnurekstur má jafnframt ætla að hún hafi verið í nokkuð mikilli og stöðugri notkun á þeim tíma. Sé lítið til áður nefndrar yfirlýsingar bifreiðaverkstæðis þess sem M leitaði til verður heldur ekki ráðið með afdráttarlausum hætti af henni að skemmdir á bifreiðinni verði raktar til umrædds atviks. Samkvæmt öllu framangreindu hefur M því ekki sýnt fram á að skemmdir á millikæli og vatnskassa bifreiðar hans verði raktar til áreksturs við A hinn 30. mars 2019.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna skemmda á vatnkassafestingum og afleiðinga þeirra.

Reykjavík 23. júní 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.